

ת"פ 7161/09/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד רומן בן גריגורי מיכלין

בית משפט השלום בבאר שבע

05 ספטמבר 2018

ת"פ 7161-09-17 מדינת ישראל נ' מיכלין
תיק חיצוני: 258510/2017

לפני	כב' השופט רון סולקין
מאשימה	מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד שאול ציון
נגד	רומן בן גריגורי מיכלין ע"י ב"כ עו"ד מוטי יוסף
נאשמים	

החלטה בטענות מקדמיות

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של **נסיון להטרדה מינית שלקטין מתחת לגיל 15, בניגוד לסעיף 5(א) ביחד עם סעיף 3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998, בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (ארבע עבירות); נסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, בניגוד לסעיף 348(א), בנסיבות סעיף 345(א)(3), ביחד עם סעיפים 350 ו- 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (ארבע עבירות).**

כתב האישום עניינו מסכת אירועים. בתמצית, במסגרת פעילות יזומה של משטרת ישראל, במהלכה התחזתה שוטרת לקטינה, כבת 13 שנים ומחצה, תלמידת כיתה ז', ונכנסה לאתרי שיחוח ("צ'ט") במרשתת, תחת הכינוי "עדן המהממת". במסגרת זו, יצר עמה הנאשם, על פי הטענה, ארבע פעמים שונות, קשר, באמצעי תקשורת שונים, במהלכו תשאל אותה בנוגע לפרטי לבושה והנחה אותה לעשות מעשים מיניים בעצמה, לרבות מגע עצמי באיברי המין המוצנעים והסבר כיצד לנסות ולהביא עצמה לסיפוק, הכל באמצעות הסברים מפורטים כיצד להסיר הלבוש, הסברים על תנוחת רגליה, על חלקי האיבר בהן היא מתבקשת לגעת וכד'. עוד הציע לה, באחת ההזדמנויות, כי ייפגשו וכי במהלך הפגישה יוכלו לעשות מעשים מיניים זה בזו.

בהתאם לתכנית העבודה בבית המשפט, הופנה התיק, בתחילה, להליך של דיון מוקדם (לפני מותב אחר), במהלכו התקיימו מספר דיונים, בהם נערך נסיון להביא הצדדים להסכמות, אך לאחר מספר ישיבות, ויתרה ההגנה על המשך הליכי הגישור והתיק נותב ללשכתו של כותב שורות אלה.

בפתח הדיון, הגישה ההגנה מענה בכתב, במסגרתו העלתה מספר טענות מקדמיות, אשר אמנם העולו כחטיבה אחת, בלא פירוט ובלא אבחנה שיטתית ביניהן, אך ניתן לתמצתן כך:

א. המעשים המתוארים בכתב האישום נעשו בהשפעת "סוכן מדיח", ובשל כך ניתן ליישם הדוקטרינה של "ההגנה מן

הצדק", המצדיקה, במקרה זה, ביטול כתב האישום;

ב. הסוכנת המשטרתית אמנם ציינה, כי היא בגדר קטינה בגיל המתואר, אך יחד עם זאת העבירה מסרים אחרים, סמויים וגלויים, שאפשרו לנאשם להניח, כי המדובר במישהי בוגרת יותר;

ג. המעשים המתוארים בכתב האישום אינם מגלים עבירה.

בהתאם להחלטת בית המשפט, הגיבה התביעה, תגובה יסודית וממצה, לטענות.

ההגנה ויתרה על זכות התשובה לתגובת התביעה.

בית המשפט ידון, להלן, בטענות ההגנה, כסדרן, אך בטרם התייחסות לכל אחת מהן, ראוי להזכיר, כי בשלב הדיוני הנוכחי, דן בית המשפט בטענות על פי נוסח כתב האישום, על פני הדברים. טענה הנסמכת על עובדות החורגות מהמסכת המפורטת בכתב האישום, היא טענה עובדתית, הטעונה הוכחה וככזו, אין מקום לדון בה בטרם קביעת ממצאים עובדתיים.

א. אשר לטענה, כי הסוכנת המשטרתית תפקדה כ"סוכן מדיח": סוכן מדיח הוגדר בפסיקה כמי אשר "שותל" הרעיון הפלילי במוחו של הנאשם. על פי ההלכה הנוהגת כיום, טרם נתקבלה הטענה, כי הפעלת סוכן מדיח, כלשעצמה, מקימה הגנה בפני עצם האישום הפלילי, להבדיל ממתן משקל לטענה זו במסגרת פרשת העונש. ראו, לעניין זה ע"פ 1224/07 **בלדב נ' מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים - 2010):

ההלכה היא, כי פעולת סוכן מדיח, ככל שהתקיימה, אינה פוטרת נאשם מאחריות

פלילית. עם זאת, היא עשויה להביא להקלה בעונש (ע"פ 7830/08 **מחאמרה נ' מדינת**

ישראל (לא פורסם, 14.12.2008); ע"פ 5268/04 **מינין נ' מדינת ישראל**, פסקה 16

(לא פורסם, 7.11.2005) (להלן - ענין מינין); ע"פ 4048/91 **דהאר נ' מדינת ישראל** (לא פורסם,

29.12.1993); ע"פ 6097/98 **דיין נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (לא פורסם, 24.6.1999).

(להלן - ענין דיין)). ע"פ 7830/08 מחאמרה נ' מדינת ישראל (לא פורסם,

14.12.08).

אמנם, באמרת אגב באותו פסק דין נאמר, כי ייתכנו מקרים קיצוניים, בהם תרומתו של הסוכן המדיח לעבירה תהיה כה מהותית, עד שעשויה להביא לביטול כתב האישום. אך הדבר לא נפסק להלכה.

גם בפסק הדין אליו הפנתה ההגנה, במענה שהוגש מטעמה (רע"פ 1201/12 **קטיעי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - 2014), שם חזר בית המשפט על אמרת האגב (תוך דחיית הטענה, כי המדובר בסוכן מדיח) - צוין, כי המדובר במקרים בהם פעלה הרשות לעידוד אקטיבי של הפעילות העבריינית.

אלא, במקרה דנן, על פי המתואר בכתב האישום, היה זה הנאשם, אשר פנה אל הסוכנת הסמויה, בכל אחד מהמקרים, מיוזמתו, וכן היה זה הוא אשר העביר השיחה לפסים מיניים בכל אחת מהפעמים. כך שאין עולה מכתב האישום, כי המדובר בפעולה של סוכן מדיח כלל. בוודאי אין עולה מהמתואר שם, כי המדובר באחד מאותם מקרים קיצוניים, אליהם כוונה אמרת האגב.

ככל שלהגנה טענות עובדתיות אחרות באשר לתפקודה של הסוכנת הסמויה בפרשה, המדובר בטענות עובדתיות החורגות מהמסכת המתוארת בכתב האישום, ואין בידי בית המשפט להכריע בהן במסגרת השלב הדיוני הנוכחי.

ב. אשר לטענה, כי הסוכנת הסמויה העבירה מסרים סותרים בנוגע לגילה - זו טענה עובדתית מובהקת, שאינה עולה כלל מהמסכת המפורטת בכתב האישום ואינה בגדר טענה מקדמית, בה ניתן להכריע בשלב דיוני זה.

ג. אשר לטענה, כי המעשים המתוארים בכתב האישום אינם מגלים עבירה: ההגנה הפנתה, לעניין זה, לפסק דינו של חברי, כב' השופט ש' לייבו, ת.פ. 8444-03-15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, שם המדובר היה במקרה חד פעמי, במסגרתו פנה נאשם לקטינה, שאל אותה, האם התנסתה בקיום יחסי מין וכשהשיבה בשלילה, הציע לה, כי ילמד אותה לקיים יחסי מין וביקש ממנה לשלוח אליו תמונות שלה. מאותו הרגע, הופסקה השיחה בין השניים ולא היתה טענה, כי נערכו נסיונות נוספים ליצור עמה קשר.

באותו מקרה, קבע בית המשפט, כי המעשים המתוארים אינם מגיעים כדי מעשה מגונה, שכן התמצו בפניה מילולית לקטינה הנפגעת. עוד נקבע, כי המעשים המתוארים אינם מאפשרים הרשעה בעבירה של הטרדה מינית. זאת, לאור כך שהחלופה בחוק למניעת הטרדה מינית, תשנ"ח - 1998, לפיה ניתן להרשיע בעבירה זו, אם נעברה כנגד קטינה שגילו אינו עולה על 15 שנים, גם אם לא הביעה התנגדות למעשים - אינה חלה, כאשר המטריד הוא קטין בעצמו.

בנוגע לעבירות שעניינה נסיון להטרדה מינית - במקרה דנן, אין חולק, כי המטריד - הנאשם, הוא בגיר. הנאשם פנה אל הסוכנת הסמויה, שנחזתה לקטינה כתב 13 ומחצה, בפניות חוזרות ונשנות המתייחסות לעניינים מיניים, שניתן אף להגדירן כפניות בוטות במיוחד. בנסיבות אלה, המדובר במעשים מובהקים של הטרדה מינית, ובשל כך, הסכימה, אף ההגנה, בסופו של דבר, כי ההלכה שבפסק הדין האמור, בכל הנוגע לעבירה של הטרדה מינית - אין לה נגיעה לעניינינו (ראו פרוטוקול מיום 23/05/18, ע' 8, ש' 9-10).

אשר לעבירות שעניינן מעשה מגונה, הכיר המחוקק באפשרות, כי העבירה תעבר תוך גרם, שהמעשה יעשה באדם אחר. ראו, לענין זה, הוראות סעיף 350 לחוק העונשין, תשל"ז-1977:

לעניין עבירה לפי סימן זה, אחת היא אם העושה עשה את המעשה או גרם שהמעשה יעשה בו או באדם אחר.

הפסיקה אף הכירה באפשרות, כי העבירה תעבר כאשר הקרבן עצמו עושה את האקט בגופו שלו. ראו ע"פ 7725/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים 2013):

במילים אחרות, המונח "מעשה מגונה באדם" כפי שהוא מופיע בסעיף 348 לחוק, אינו מחייב נגיעה פיזית של נאשם בקרבנו והוא כולל מקרים שבהם הנאשם משפיע על הקורבן לעשות מעשה

בגופו שלו וכן מעשה מגונה שנעשה בגופו של הנאשם, בפני הקרבן. בתוך כך, ניתן לראות

כי המחוקק ראה בחומרה יתרה מעשה מגונה הנעשה באדם מסוים, בגופו ובנפשו. זאת, בכל

דרך שהיא, ולא דווקא במגע. מכאן, פרשנותו של בית המשפט המחוזי מממשת את תכלית

החקיקה באשר היא שמה את הדגש לא על המגע הפיזי אלא על היות המעשה נעשה באדם פרטני.

(וראו עוד לעניין זה ע"פ (י-ם) 30687/06 בשן נ' מדינת ישראל (24.05.2007)).

כלעומת המקרה אליו הפנתה ההגנה, אשר התמצה בהצעה לנפגעת, כי הנאשם, שם, ילמד אותה מהם יחסים מיניים - הרי במקרה דנן, מדובר, בלא פחות מארבעה מקרים, בהם הנחה הנאשם את נפגעת העבירה, הקטינה (לכאורה), לעשות מעשים מיניים מובהקים בעצמה, כך שהמקרה נופל בגדר ההגדרות שעניין גרם מעשה מגונה באחר ולא ניתן לומר, כי המעשים אינם מגלים עבירה על פניהם.

גם מבחינת התכלית החקיקתית, העומדת בבסיס הוראות החיקוק הרלוונטיות, לאחר מהפכת המידע, אותה חווה האנושות בעשורים האחרים, הפכו היחסים הווירטואליים כאחת מהדרכים, בהם מקיימים אנשים קשרים זה עם זה, לרבות קשרים אינטימיים ובמסגרת זו, גם מעשים אינטימיים החורגים מהמותר. מתן פרשנות, לפיה מעשים הנעשים בדרך זו - לא יהוו עבירה - דווקא כאשר בני אדם עוברים, יותר ויותר, להתנהל בעולם הווירטואלי - לא תאפשר מיצוי הדין עם אותם עבריינים הסוטים מדרך הישר, ואין לה כל הצדקה, גם במישור הרעיוני.

לאור כל האמור - דוחה בית המשפט הטענות המקדמיות, על כל רכיביהן, בשלב הדיוני הנוכחי.

ככל שלא יעלה בידי הצדדים להגיע לעמדות מוסכמות - יהיו ערוכים לדיון לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 ולקביעת תכנית משפט במועד הקרוב.

המזכירות תשגר לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אלול תשע"ח, 05 ספטמבר 2018, בהעדר הצדדים.